

Frozen shoulder

Natten drar andan ur dagen
Ett jävla liv med Kung Kniv
Skär sönder axeln
Min frusna skuldra
Omöjligt att luta sig mot sig själv
Lutar åt gift, ett snedsprång
Fast det gått så många år
Som gått bra efter de som gick bort
Ett ihåligt asgarv från en kravlös grav
Skulden som frös fast i min själ
Livet som skiljde sig
Sjunka ner i dun och dimma
Men inte ens när hjärnceller bränns
Skänker den snåla natten

Bort en enda timma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten